

לפסיכותרפיה אנאליתית. במכון צוות בן עשרים פסיכולוגים, המטפל במאות מטופלים. רבים מחוננים לעזרת המכון נידחים, מהוסר-מקום. ד"ר רודי טוען כי המכון שלו זוכה להצלחה בלתי-מבוטלת בשיטות טיפוליות חדישות, שטרם הונהגו במקומות אחרים בארץ. טענה זו שרוייה כעת במחלוקת קשה. פסיכולוגים רבים מתנגדים לשיטות הטיפוליות של ד"ר רודי, אך מיעוט מהם תומך בשיטותיו, טוען כי ההתנגדות לו היא על רקע קינאה אישית. כל הפסיכולוגים, כמעט ללא יוצא מן הכלל, מסכימים כי ד"ר רודי חריף מוח וכישרוני בצורה מדהימה.

הכללית הרווחת בין הפסיכולוגים היא כי הד"ר רודי אגוצנטרי ואכסהיבסציוניסט. ייתכן שבשל עובדה זו, ומשום שאינו מעוניין להתקבל לאירגון הפסיכולוגים הכללי ומפגין זילזול בעמיתיו-למיקצוע שאינם גורסים את שיטתו, קיימת נגוד התנגדות. מבקר "העולם הזה" החליט להתרשם אישית מן הנעשה במכון. בכתבה זו הוא מתאר את אשר ראה, במשך חודש וחצי בהם נכה, כמשקיף, בסידרת טיפולים בקבוצת-מישפחה. בגיליון הבא יביא מבקר "העולם הזה" תגובות אנשי-מיקצוע על שיטות אלו, ויבחן את הדברים לגופם.

חדשן או שארלאטמן

מבקר העולם הזה השתתף כמשקיף, במשך חודש וחצי, בטיפול קבוצתי, במכון לפסיכותרפיה אנליטית, בהנהלת הד"ר רודי

בטיפול קבוצתי, במכון לפסיכותרפיה אנליטית, בהנהלת הד"ר רודי

שלך עם חברת המישפחה, עדנה." מבטי כל הנוכחים הופנו לעברו של יעקב. העליצות שהיתה נסוכה על פניו רגליו היו משולבות ניכחו וידינו אחזו בבירכיו.

"היה זיפת, כרגיל", אמר, "סתם ביובוז זמן. עדנה השתדלה להיות נחמדה כלפי, אבל אני הרי יודע שהיא לא סובלת אותי, אכלתי אצלה ארוחת-ערב. בזמן האחרון, כאילו לא בכוונה, הקניטה אותי בהערות קטנות, אבל מרשחות היטב. אחרי הארוחה רציתי לראות את הוואי חמש-אפס. היא עיקמה את האף, אבל בסוף הסכימה, כי היא הרי היתה צריכה לשחק את המישחק של בחורה נחמדה.

"אחרי התוכנית בטלוויזיה נכנסנו למי-טה. אני רציתי לישון, כי הייתי עייף עד מוות. באותו יום היתה לי עבודה קשה מאד במישרד (יעקב, 29, משמש ככלכלן בכיר במישרד ממשלתי). עדנה התחילה לדבר בלי סוף. מרוב דיבורים עבר לי החשק לישון. היא ידעה, כי אם אמרתי לה עוד קודם במפורש, כי אם אינני מצליח להירדם מייד אחרי שאני נכנס למיטה, אני תמיד נשאר עד כל הלילה.

"זה באמת מה שקרה. מרוב דיבורים הרגשתי את עצמי עד לחלוטין. זה הרגיו אותי, מפני שידעתי שגם למחרת מחכה לי יום-עבודה קשה במישרד.

"אבל עדנה לא הסתפקה בדיבורים. בשלב השני באו החיבוקים והנשיקות. בסופו של דבר שכבנו. לא שאלתי אותה איך היה, אבל אני בטוח שהייתי רע מאד ושהיא בכלל לא נהנתה.

"אחרי-כך, עדנה נדרמה. אני חושב שלא ישנתי יותר משעה-שעתיים כל אותו לילה. בבוקר, עדנה הכינה קפה. שתינו אותו במיטה. אחרי-כך היא החלה ללשף אותי בחלקים האינטימיים של גופי. זה היה כבר מוגזם. סילקתי את ידיה. הת-קלחתי והלכתי למישרד."

הפסיכולוגית פנתה אל עדנה, היספהייה הבלוגדית שישבה בצידו השני של החדר, מול יעקב. "תארי את איך עברה עליך אותה פגישה", ביקשה.

מהנוכחים הציתו סיגריות. "עיינתי בדיווחים השבועיים שלכם על פעילותכם החברתית ועל הרגשתכם ה-

בחדר הטיפול הקבוצתי המתנו שלוש בחורות ושלושה בחורים ל-בואה של הפסיכולוגית-המטפלת. היתה זו קבוצת-מישפחה רגילה.

במקום שררה אווירה עליזה. הנוכחים שוחחו בעירנות. דומה כאילו נערך כאן מיפגש חברתי בין ידידים ותיקים.

דיוקניהם של שניים מן הבחורים יכלו לקשט כל כרזת-עמולה של הסוכנות היהודית או חברת-התעופה הלאומית. הם ניראו חסונים, נאים ולבביים, נוסח מיטב-הנוער-הישראלי. האחד משרת במילואים כסמל-צנחנים, והשני כקצין-שיריון.

הבחור השלישי, גרפיסאי מזוקן, התגאה באוזני אחת הנוכחות על הצלחת עבודתו האחרונה.

מבין שלוש הבחורות היתה אחת יפה-סייה, בלונדית מיניאטורית בעלת עיני

מאת זאב יפת

מלאך רכות. השתיים האחרות היו נאות ולבושות בקפידה, ונטלו חלק פעיל בשיחה. לפני שהצטרפתי, כמשקיף, לקבוצת-המישפחה הזו, תודרכתי ארוכות. הוסבר לי כי איש מבין חברי הקבוצה אינו מסוגל לקיים קשר המשכי עם בני המין השני. קשריהם החברתיים של אנשי הקבוצה זמניים, מסתיימים לרוב בסצינות של מריבות חריפות. כל חברי הקבוצה מוד-עים לחוסר יכולתם ליצור קשר המשכי, ולכן הם רדופים חודות.

אחדים סובלים מדיכאונות הגורמים להם בללות זמן רב בשינה. מקשים עלי-הם להתרכז בלימודים או בעבודה. אחרים מתלוננים על כאבי-ראש טורדניים, על פחד מפני "הסתגרות טוטאלית", חרדה מפני שיגעון. אחדים מתלוננים על קשיים מיניים.

בשעה היעודה נכנסה לחדר הפסיכולו-גית-מטפלת רות נפחי, בעלת תואר שני (מ.א.) בפסיכולוגיה.

זה באמת מה שקרה. מרוב דיבורים הרגשתי את עצמי עד לחלוטין. זה הרגיו אותי, מפני שידעתי שגם למחרת מחכה לי יום-עבודה קשה במישרד.

"אבל עדנה לא הסתפקה בדיבורים. בשלב השני באו החיבוקים והנשיקות. בסופו של דבר שכבנו. לא שאלתי אותה איך היה, אבל אני בטוח שהייתי רע מאד ושהיא בכלל לא נהנתה.

"אחרי-כך, עדנה נדרמה. אני חושב שלא ישנתי יותר משעה-שעתיים כל אותו לילה. בבוקר, עדנה הכינה קפה. שתינו אותו במיטה. אחרי-כך היא החלה ללשף אותי בחלקים האינטימיים של גופי. זה היה כבר מוגזם. סילקתי את ידיה. הת-קלחתי והלכתי למישרד."

הפסיכולוגית פנתה אל עדנה, היספהייה הבלוגדית שישבה בצידו השני של החדר, מול יעקב. "תארי את איך עברה עליך אותה פגישה", ביקשה.

דנה נראתה מופתעת. איני מסיימה בשום אופן עם קביעתו של יעקב שהכל חיה זיפת' כרגיל" אצרה. שמות המטופלים בדו"ס.

הדוקטור לפסיכולוגיה ד"ר רודי, עומד בראש המכון בו מונהגות שיטות טיפול חדשניות השנויות במחלוקת. מאות מטופלי המכון מעריצים את ד"ר רודי, טוענים כי הטיפולים הניתנים להם בו מחווים לגביהם קרש-הצלחה, סיכויי אחרון לאפשרות של השתלבות מועילה בחיי החברה.

ברי הקבוצה, שהיו מפורקים על מיוזמי גמאוור, הודקפו. אחדים